

magiske hjelpevestfr. De karene vil nok få full hyre med å hjelpe seg selv — i hvert fall i første omgang, og det er den som teller for oss i pinnsvinstillingene med tilintetgjørelsen som der. Første mulighet og bombardement av våre byer i neste omgang, når hjelpen omsider setter inn som i Korea.

Nei, friheten må nå som før være vårt eget verk, og den vinner bare ved et effektivt forsvar. Men har vi det og er de ledende menn av i dag oppgaven voksen? Det er spørsmål som krever mere enn ordrike svar. De krever handling.

smalt! Og kringkastingen ikke også et underforstått vink om at man men burde passe bedre på. Vi ønsker også den arme Scharffenberg som tror at han kan si og skrive hva han mener og tror er rett og riktig og som lever i den formenning at «mørklegning», «censur» og liknende begreper bare er noe som

«En av de amerikanske avisutgiveres forbund nedsatt komite har anklaget de amerikanske myndigheter for å undertrykke nyhetsformidlingen. I en rapport fra komiteen heter det: Vi avisutgivere har hatt den oppfatning at ingen kan bestride at når det er folket som styrer et land, har fol-

menne. Da jeg gikk inn i det i de norske aviser som jeg daglig leser, går jeg ut fra at man i Norge har opptrådt med en ganske annen takt og forståelse enn svenskene. Det går da virkelig ikke an å servere denslags telegammer, mens vi ennå er fylt til randen av indignasjon over Perons munnskuv på pressen.

bor også gi plass for enkelte eventuelle merkesaker. Men skal en slik orientering virkelig bli orienterende må redaksjonen holde seg fullstendig hevet over partipolitiske sympatier og antipatier.

Til slutt en takk for Helge Grønstadts juridiske orientering i «8. Mai». Hølje Grov.

Utenrikskronikk

De 6 mill. myrdede i propagandaen

DEN AMERIKANSKE JEWISH LABOR Committee har sendt utenriksminister Acheson en rapport som redegjør for de bakgrunnsforholdene som har ført til jernteppet pågående massedeportasjoner, tvangsassimilasjoner, brutale inkvisisjoner og fysiske tilintetgjørelser, som jødene nå er utsatt for fra sovjethold. I rapporten uttales: «Den siviliserte verden må få anledning til å undersøke jødernes stilling i de sovjetbeherskede land».

Samtidig med dette kommer meddelelsene fra Irak, det gamle Babylon, hvor de jødiske elementer har hatt hjemstavnstrett siden den første bibelske landflyktighet og hvor jødernes eiendom nå beslaglegges og jødene sperres inne og henrettes uten annen begrunnelse enn at de er jøder. Det er kommet istand en overenskomst mellom jødene og de irakske myndigheter om at alle som ville utvandre til Israel kunne få gjøre det mot å innregistrere seg innen 9. mars i år. Ikke mindre enn 103.608 meldte seg, men like etter begynte jødene å bli drept. Den er neppe en tilfeldig sak. Den er en konsekvens av den jødiske propaganda som driver for sin sak, kom mer de stadig tilbake til den påstand, at over 6 mill. jøder falt som offer for tyskerne under den annen verdenskrig. Den er også velkjent her i landet. Det amerikanske blad «Womens Voice» har nå gjort forsøk på å etterlyse disse 6 mill. i forbindelse med at det mange år etter Ka-

at omkring 200.000 mennesker vil være på vandring til Israel i løpet av den nære fremtid.

Alt dette påkaller almenhetens sympati, men det er også malurt i begeret. Staten Israel, slik som den ble planlagt og for en stor del er blitt virkeliggjort, kan i virkeligheten ikke komme istand uten at det i høy grad kommer til å forandre de omkringliggende lands forhold. — Skall en jødisk befolkning på flere millioner kunne livnære seg i det nye landet, må det opprinnelige territorium utvides i betydelig utstrekning og den øvrige befolkning i det Nære Østen bringes i avhengighetsforhold til dette Israel. Denne linje har da også vært fulgt av Israels regjering og på bakgrunn av dette må man se konflikten med Syria som vi skal omtale nærmere neste gang.

Under denne propaganda, som jødene nå driver for sin sak, kommer de stadig tilbake til den påstand, at over 6 mill. jøder falt som offer for tyskerne under den annen verdenskrig. Den er også velkjent her i landet. Det amerikanske blad «Womens Voice» har nå gjort forsøk på å etterlyse disse 6 mill. i forbindelse med at det mange år etter Ka-

tyl-massakrene på 11.000 polske offiserer som russerne foretok, er mulig å gjenfinne de myrdes legemer og dermed bevise ugjerningen. Men hvor finnes corpus delicti, når det er tale om de 6 mill. myrdede jøder, spør bladet: «Vi er blitt informert om de gasskamre, i hvilke jødene ble drept, men gassen gjorde ikke ende på deres legemer. Spørsmålet er: Hvor finnes de nå? Seks millioner legemer, selv om de ikke veiet mere enn 50 kg. hver, skulle veie 300 mill. kg. eller 300 tusen tonn. Man kan ikke gjøre det av med en slik masse uten at det blir spor etter den. Når de 11.000 myrdede polske offiserer kunne finnes igjen, hvorfor kan man da ikke finne 6 mill. myrdede jøder? Hittil har man ikke kunnet gjøre det».

Det har nok vært gjort forsøk på det. Derom forteller en liten notis i det britiske blad «Jewish Chronicle» (24. 3. 50.) med følgen de rapport fra München: «Viten skapelige undersøkelser av de menneskeben, som nylig ble funnet i massegraver i nærheten av konsentrasjonsleiren i Dachau, har vist, at de ble begravet for minst 50 år siden, etter hva en tysk-amerikansk undersøkelseskommisjon beretter. Dette, sier rapporten, utelukker muligheten av at restene hithører fra konsentrasjonsleirfanger som man først hadde trodd. De vitenskapelige undersøkelser er utført av Armed Forces Institute of Pathology i Washington og Patologisk institut ved München universitet».

For dem som ennå tror på de store tall, står muligheten tilbakke, at ofrene kan være brent i krematorievovnene, men disse ovnene kan umulig ha hatt en slik kapasitet selv med 1000 dagers uavlatelig ild. En tysk advokat, dr. Rudolf Aschenauer har i sin forklaring overfor den amerikanske høykommissær, Mc Cloy, og det amerikanske benådningsutvalg redegjort for sine undersøkelser og han sier, at selv påstanden om 2 mill. døde utelukker hviler på von Hören Sagen. «I virkeligheten angir tallene fra samtlige i denne innsatsgruppe fremlagte dokumenter et antall, som er mindre enn en halv million døde. I dette tall er imidlertid tatt med samtlige krigsrettslig tillatte arbeiderer av partisaner og friskaremenn, av sabotører og personer som har gjort seg skyldig i plyndring, likesom samtlige motgisler vedtatte gjengjeldelsesgjeringer. Men hertil kommer at det under prosessen kunne påvises at mange av dei dokumentene nevnte sifrer var overdrevle. Når det gjelder å forklare, hvorledes både domstolen og benådningsutvalget kunne komme til så store sifrer, har Aschenauer ingen annen forklaring å gi enn å henvise til domstolens egen: «Mange ganger omfatter tilintetgjørelsesområdet et helt land som Estland eller et stort område som Krim. For å fastsette antallet døde i et på denne måte fastsatt område behøver man bare å studere kartene og de forhåndenværende befolk-

ningstall». Han har derfor fra det dokumentariske materiale, som ble fremlagt for domstolen, men som det ikke ble tatt hensyn til, tatt frem følgende:

1. Av de 4.500 fanger, som i 1943 bodde i Estland, var ved tyskernes innmarsj bare 950 tilbake.
2. Av de 100.000 jøder i Dnjepropetrovsk hadde i oktober 1941 i rundt tall 70.000 flyktet.
3. Av de 60—70.000 jøder i Kischinev var ved byens erobring i august 1941 bare 4000 tilbake.
4. Av de 10.000 jøder i Czernikow fantes i oktober 1941 bare 620 tilbake».

Samtidig kunde fra tysk side påvises at av de omkring 50.000 tyskere på Krim var ved tyskerne innmarsj bare 600 tilbake — alle de andre var enten drept eller slept til Sibir av bolsjevikene.

Advokat Aschenauer gir følgen de sammenfatning av sine tallgranskninger: «Domstolen burde ikke ha latt fastslå dødssifrene etter folketellingen i fredstid. Men her finner man en av forklaringene til de millionsifrer som benådningsutvalget behandler tiltross for at det ikke finnes noe som helst, som beviser dem».

Hva som her sies i et detalj-spørsmål kan også sies i sin alminnelighet om de propaganda-påstander, som kulminerte med det stadig gjentatte tall 6 millioner myrdede jøder. Kanskje kan tallet settes til knapt 20 pst. kanskje høyere eller ennå lavere. Sannheten om dette får verden ikke vite, før en ny folketelling iverksettes under betryggen de kontroll.

Hva ellers tallene angår, så skulle et tall som 6 millioner bety, at jødernes tap under den annen verdenskrig skulle være større enn de totale tap som Storbritannia, USA, Belgia, Australia, Kanada, New Zealand, Frankrike, Norge og Holland led under Krigen. Her har man nøye tatt å holde seg til, men for jødernes vedkommende er det bare ubestviste påstander. «New York Times» har latt en medarbeider foreta noen undersøkelser og han kom til det resultat at verdensjødedommen talte sammenlagt 18.7 mill. mennesker i 1948. Ifølge «World Almanac» som har fått sine oppgaver fra American Jewish Committee skal antallet av jøder i 1938 ha utgjort 15.683.259. Jødene i verden skulle etter dette ha økt i antall på de ti årene til 1948 med rundt 3 millioner. Og det tiltross for at 6 mill. skulle være utryddet av tyskerne!

Det kan være grunn til å studere disse tall nærmere, og en etterlysning av de 6 mill. skulle være på sin plass. Vi har den største sympati med jødene i deres kamp for livet, hva enten det er i den nye stat Israel, hvor de slåss for nytt livsrom, eller i deres virke i den gamle verden, hvor de har hatt slik suksess, men vi kan ikke la være å søke sannheten, når propagandaen er så uvederheftig som den er i det tilfellet. Derfor har vi overfor den gylde påståenhet både her hjemme og ute i den vide verden villet forsøke å sette tingene på plass.

105284
8. mai
4/5-57